

NOTRE DAMEN NEUVOTTELUN JULKILAUSUMA maaliskuussa 2019¹

Keitä me olemme ja miksi me olemme täällä

Särkyneessä, jakautuneessa ja riidanalaisessa maailmassa me viiden maailmanyhteisön, anglikaanien, katolisten, luterilaisten, metodistien ja reformoitujen, edustajina olemme kokoontuneet Notre Damen yliopistossa, Indianassa, USA:ssa 26.–28. maaliskuuta [2019], yhteisen kiireisen tehtävämme vetäminä esittää sanoma Jumalan vapauttavasta armosta ja toivosta maailmalle. Olemme vakuuttuneita Jeesuksen Kristuksen evankeliumin voimasta muuttaa meidät ja maailman, ja olemme sitoutuneet yhdessä todistamaan tehokkaammin pelastuksesta, joka on annettu meille Kristuksessa (Room. 1:16).

Uskomme, että Pyhä Henki on tuonut meidät yhteen vanhurskauttamisopista saavuttamamme yksimielisyyden myötä, joka on ilmaistu Yhteisessä julistuksessa vanhurskauttamisopista (YJV), jossa sanotaan, että: “Tunnustamme yhdessä: yksin armosta, uskossa Kristuksen pelastavaan työhön eikä ansioidemme perusteella Jumala hyväksyy meidät ja saamme Pyhän Hengen, joka uudistaa sydämemme sekä varustaa ja kutsuu meidät hyviin tekoihin” (artikla 15). Tämä trinitaarinen lähestymistapa on tärkeä meille ymmärtääksemme vanhurskauttamisen ja pyhityksen täydesti.

Yhteisömme ovat todistajia, että YJV:n kautta olemme voittamassa vuosisatoja vanhat kiistamme. Meitä on nyt viisi maailmanyhteisöä, jotka sitoudumme yhteisesti YJV:een. Me iloitsemme tuoreista ja uusista tavoista, joilla viisi kommuuniotamme voivat yhdessä työskennellä elinvoimaisesti, luottavaisesti ja yhdessä uskoen toteuttaaksemme syvemmän yhteyden, joka johtaa kohti Kirkon täyttää näkyvää ykseyttä ja kasvaaksemme yhteydessä, jonka olemme jo kokeneet.

Mitä todistamme yhdessä

Kokien syvästi keskinäisen yhteytemme aikana, jonka olemme viettäneet yhdessä:

Vahvistamme uudelleen vanhurskauttamisopin perustotuudet, jotka on ilmaistu YJV:ssa painottaen, että sanoma Jumalan armosta on voimakas ja kipeästi tarvittu aikanamme. Sitoudumme välittämään tämän sanoman aikamme ihmisille merkityksellisillä ja relevanteilla tavoilla yhteisen todistuksemme ja palvelumme kautta.

Vahvistamme, että vanhurskauttaminen kutsuu pyhitykseen, elämän pyhyteen, joka on sekä henkilökohtaista että yhteisöllistä ja edistämään yhteistä sitoutumista vastustaa ja voittaa epäoikeudenmukaisuuksia, minkä tulisi johtaa oikeudenmukaiseen elämään maailmassa, ihmisen arvon ja kaiken Jumalan luoman merkityksen tunnustamiseen ja puolustamiseen.

Vahvistamme yhteisen harkintamme kautta, että Pyhä Henki käyttää toistemme virkoja, jumalanpalvelusta ja kirkon elämää tehdäkseen Pyhän Hengen työtä luoden hedelmänsä: uskon, toivon ja rakkauden.

¹¹ Suom. engl. alkutekstistä Tomi Karttunen:

https://www.lutheranworld.org/sites/default/files/2019/documents/190303-jddj_nd_statement_final-en.pdf

Vahvistamme, että kaikkia meidän toimintojamme tulisi ohjata ensimmäinen ohje Vastakkainasettelusta yhteyteen -asiakirjasta (Lund 2016): Meidän “tulisi aina aloittaa ykseyden näkökulmasta eikä hajaannuksen näkökulmasta vahvistaaksemme sitä, mitä pidetään yhteisenä, vaikka eromme nähdään ja koetaan helpommin.” Jatkamme sen seuraamista, miten Lundin kehotusta käytetään kirkollisissa ohjelmissamme ja ekumeenisessa toiminnassa. Iloitsemme, että meille annetaan tuoreita näkökulmia nähdä toisemme ja annetaan uusi dynamiikka keskinäisissä suhteissamme. Se auttaa meitä löytämään katveessa olevaa hedelmää siinä, mitä on tehty jo aiemmin. Tämä tekee mahdolliseksi sen, että voimme käsitellä entistä täydemmin ja viedä eteenpäin niitä keskinäisiä kysymyksiämme, jotka vaativat selkeytystä, kuten on osoitettu YJV:ssa.

Olemme havainneet, että eriyttävän yksimielisyyden menetelmä [differentiating consensus] on osoittautunut hedelmälliseksi tavaksi voittaa kiistoja tunnistamalla yhteinen substanssi ja erottamalla siitä erilaiset tunnustukselliset ilmaukset. Tämän kaltainen yksimielisyys ohjaa sekä yhdessä todettua että eroja. Se on luova tapa käsitellä menneitä, nykyisiä ja tulevia monimutkaisia kysymyksiä pitäen yhdessä erilaiset näkökulmat ilman että niitä kavennettaisiin yhdeksi näkökulmaksi. Olemme vakuuttuneita, että meidän tulisi soveltaa tätä menetelmää toisiin kiistanalaisiin kysymyksiin kirkoissamme ja kirkkojen kesken, mutta myös laajemman yhteiskunnan konflikteihin.

Ymmärrämme, että ekumenia etenee eri tasoilla, jotka ovat keskinäisessä suhteessa toisiinsa. Toisinaan paikallinen ekumenia on elävää ja voi inspiroida teologista pohdintaa. Toisissa tapauksissa teologinen ajattelu haastaa kirkollisia käytäntöjä ja kutsuu muutoksiin.

Mitä me haluamme tehdä yhdessä

Kirkkomme kohtaavat yhtäläisiä haasteita välittäessään vanhurskauttamisen sanoman tämän päivän yhteiskunnalle tavoin, jotka kohtaavat maailman kokemukset ja tarpeet. Olemme tarttuneet kehotukseen julistaa hyvää uutista pelastuksesta myötätunnon ja oikeudenmukaisuuden hyväksi tehtävän työn kautta.

Kuitenkaan sanoma ei ole saavuttanut eikä tehnyt työtä koko ihmiskunnan kanssa. Meille on haaste todistaa Jumalan vapauttavasta armosta tavoin, jotka saavat aikaan ja välittävät toivoa ja evankeliumin armoa.

Jumalan armon julistaminen aikanamme vaatii vanhurskauttamisen eri näköalojen yhdistämistä raamatullisina aikoina ja nykyäsitäksissä. Traditoidemme kielen ihmisen persoonasta Jumalan edessä, armosta ja synnistä, anteeksiannosta ja oikeamielisyydestä täytyy tulla eläväksi ihmisille tänään. Tämä työ vaatii huolellista ekumeenista tutkimusta eri tasoilla: paikallisesti, alueellisesti ja maailmanlaajasti. Sellainen sillanrakennustyö tuottaa myös tuoretta julistusta. Maailma tarvitsee sanomaa Jumalan vapauttavasta armosta. Individualismin ja tuotteistamisen aikakaudella haluamme seistä yhdessä tarjotaksemme sanoman, että Jumalan pelastus, ihminen ja luomakunta eivät ole myytävänä.

Työskentelemme vahvistaaksemme todistustamme yhteisestä kasteen siteestä, jonka jaamme. Ehdotamme, että työskennellään sopivien materiaalien luomiseksi kastejuhlan ja kastelupausten uudistamisen viettämisiksi, missä niitä ei jo ole. Samoin tulisi tarjota liturgioita vanhurskauttamisen ja yhteisen kasteemme juhlistamiseksi 31. lokakuuta ja ekumeenista pohdintaa jokaiselle vuodelle.

Kaikilla näillä tavoilla toivomme tekevämme näkyvämmäksi yhteisen todistuksemme jumalanpalveluselämässä ja palvelussa matkallamme yhdessä kohti näkyvää ykseyttä, kulkien yhdessä, rukoillen yhdessä ja työskennellen yhdessä. Tässä uudessa todellisuudessa yhteisessä elämässämme katsomme uudelleen Lundin vuoden 1952 periaatteen soveltamista: ”että kirkkojen tulisi toimia yhdessä kaikissa asioissa paitsi niissä, joissa syvät erot vakaumuksessa pakottavat ne toimimaan erillään”, jonka kaikki olemme hyväksyneet.

Seuraavat askeleet

Perustamme ohjauskomitean viemään eteenpäin kokouksemme synnyttämää otollista tilaisuutta edistämällä ja seuraamalla kehittyvien suhteiden prosessia YJV:n allekirjoittajien kesken. Siihen tulee vähintään kaksi henkilöä jokaisesta maailmanyhteisöstä. Se tapaa vuosittain kristillisten maailmanyhteisöjen sihteerien konferenssissa.

Ehdotamme seurantafoorumin kokoamista, seuraten yhteisiä sopimuksia, tarkastelemaan uudelleen tapahtunutta edistystä kolmen vuoden välein.

Ehdotamme kehitettäväksi joukon katekeettisia välineitä ja materiaaleja, erilaisissa muodoissa: kirjoitettuja ja kuvallisia, mukaan lukien asialle omistettu yhteinen verkkosivu, käytettäväksi kirkollisen elämän ja teologisen koulutuksen kaikissa muodoissa.

Johtopäätös

Kiitämme Jumalaa mahdollisuudesta kokea viiden yhteisömme yhteyttä tällä uudella tavalla. Olemme kiitollisia runsaasta vieraanvaraisuudesta, jota Notre Damen yliopisto on tarjonnut meille. Se on tehnyt meille mahdolliseksi edetä yhdessä matkallamme, inspiroituneina ja energisoituneina julistamaan uudelleen hyvää sanomaa Jumalan vapauttavasta armosta.

Saattakoon Pyhä Henki täyttymykseen työn, jonka Jumala oli alkanut.